

STELLINGEN

1. Wanneer het gaat om de epidemiologie van psychosociale klachten, staat de ernst die men dikwijls toekent aan het probleem van "interdoktervariantie" in tegenstelling tot het gemak waarmee men constateert dat er een "ijsberg aan verborgen psychische morbiditeit" bestaat.
(N.a.v. Brook, F.G., R.Giel, G.H.M.M. ten Horn e.a., Epidemiologische beschouwingen over vraag en aanbod in de geestelijke gezondheidszorg. Groningen, R.U. Groningen, afd. Sociale Psychiatrie, 1983
Kocken, Th, J. Psychische stoornissen in een huisartspraktijk, Nijmegen NUHI 1984. (proefschrift)
2. Het begrip 'medisch model' verwijst in het hedendaags taalgebruik zowel naar een tot het biologisch systeem beperkte opvatting over 'ziekte' als naar een ongelijkwaardige verhouding tussen hulpvrager en hulpverlener. De ziekteopvatting komt in ons onderzoek tot uiting in het percentage somatische oordelen, de paternalistische houding in een 'klinische' oriëntatie en in een geringe inbreng die men tijdens een consult aan de patient gunt. Het feit dat in ons onderzoek een paternalistische houding van de arts samengaat met een voorkeur voor 'somatische' oordelen toont aan dat deze twee betekenissen terecht naar hetzelfde fenomeen verwijzen. (Dit proefschrift)
3. Het is niet verstandig af te gaan op het oordeel dat patienten over hun huisarts vellen wanneer de onafhankelijkheid van de onderzoeker voor de patient niet duidelijk is. (Dit proefschrift)
4. Aangezien interdoktervariantie bij het meeste onderzoek naar klachten in de huisartspraktijk een rol speelt, zal onderzoek op dit terrein multidisciplinair van karakter moeten zijn, waarbij zowel de medisch-biologische als de sociaal-wetenschappelijke invalshoek aandacht verdient. (Dit proefschrift)
5. De beste manier om het interdoktervariantie-effect bij epidemiologisch onderzoek uit te schakelen, is periodieke deelname van alle huisartsen aan dit soort onderzoek. (Dit proefschrift)
6. De bewering dat de eerstelijnspsycholoog de meest geschikte figuur is om z.g. "functionele klachten" te behandelen, berust op een bewijs uit het ongerijmde.

7. Vergelijkende studies naar het effect van behandeling van psychische klachten door huisartsen, maatschappelijk werkenden en psychologen, met een longitudinaal, procesbeschrijvend karakter zijn gewenst.(Dit proefschrift)
8. Het zou voor onderzoek nuttig zijn wanneer het mogelijk zou blijken bestaande nazorgregisters zo uit te breiden dat ook gegevens van eerstelijns hulpverleners hierin opgenomen kunnen worden.(Dit proefschrift)
9. Het fenomeen dat huisartsen nascholingscursussen volgen op terreinen die hen toch al interesseren, pleit voor nascholing op vastgestelde, wisselende themata.
10. RIAGG's zouden meer waarde moeten hechten aan het gegeven dat huisartsen meer letten op de persoon van de GGZ-hulpverlener dan aan diens professie of de structuur waarbinnen deze werkt.
11. Professionele hulpverlening aan bejaarden vergroot de mogelijkheden van thuiszorg. (Verhaak,P.F.M., J.T.van Busschbach, D.Kortenhoeven. De behoefte aan wijkverpleegkundige zorg bij veranderend beleid. Utrecht,Nivel,1985).
12. Op grond van verkiezingsuitslagen constateren dat "de kiezer iets heeft uitgemaakt" is een typisch voorbeeld van de 'fallacy of the wrong level'.
13. Vestdijks onderzoekingen naar aanleiding van zijn 'differentiële waarden kritiek' maken de meetbaarheid van 'esthetische waarde' in de muziek niet plausibel.
(Vestdijk,S.,Het eerste en het laatste, grondslagen ener praktische muziekesthetiek, Amsterdam, Meulenhof, 1983;
Vestdijk,S.,De dubbele weegschaal, methoden en toepassingen ener praktische muziekesthetiek, Amsterdam, Meulenhof, 1984)
14. Zoals het patiënten siert om na hun dood hun lichaam ten dienste van de wetenschap te stellen, zo siert het hulpverleners om tijdens hun leven hun gedrag ten dienste van de wetenschap te stellen.